

עריכת ברית מילה
לתינוקות ומבוגרים
בחדרי ניתוח
בארץ ובעולם

עלוך ברית אבות פרפראות וסיפורים לברית מילה לפי סדר הפרשיות פרשת ויקהל

תשפ"ד

מפעולות הארגון

בדיקת צהבת לתינוקות בבית
במכשיר זהה לבית החולים

עריכת ברית מילה לתינוקות.
ומבוגרים בחדרי ניתוח
בישראל ובמדינת חבר העמים

ניתן להשיג את הספרים
"סדר ליל הברית"
"פניני הברית"
"תפילות ומנהגים לברית"

משרד "ברית אבות"
רחוב דברי חיים 6 ביתר עילית
טלפון: 025022814

מהספר פניני הברית

זכות אבות

בכ"א אדר תשפ"ג זכה בחור בגיל 26 שנה
ליכנס בבריתו של אברהם אבינו עליו השלום,
בעיר בודפשט שבהונגריה, - ונקרא שמו
בישראל "אריאל".

הנ"ל היה גר בדוניצק מקום שכבשו הרוסים
לפני מספר שנים, ועם פרוץ המלחמה
הנוכחית בין רוסיה לאוקראינה, גייסו בכח
את כל מי שמחויב גיוס, ולכן הסתגר בביתו
במשך כעשרה חדשים בבית בלי שאפילו
שכניו ידעו שהוא בבית, ובדרך לא דרך
הצליחו היהודים להוציאו משם, והתחבר
לקהילת היהודים פליטי אוקראינה
בבודפשט, הקהילה היהודית קרבה אותו
מאד ולאט לאט התחיל לקיים מצוות,
כחודש אחרי שהתחבר לקהילה היהודית,
הכריז "אני רוצה לעשות ברית" ומיד יצרו
אתנו קשר, וזכה לקיים את המצוה בשמחה,
בזמן הברית הדגיש שוב ושוב, שהרגיש כאילו
הסבא וסבתא בשמים שומרים עליו כל הזמן
ודואגים לו לכל, ומתבאר יפה מאד לפי
המובא בגליון שהמעשים הטובים של האבות
משפיע על הצאצאים לטובה, וזכה אריאל
להנצל גם מפתח הרוסים וגם שסוף סוף קיים
את המצוה של הברית שזה היסוד של עם
ישראל ולהתחיל לקיים מצוות השם בשמחה
ובגלוי.

ויהי רצון שזוכה לקיים מצוות השם בשמחה
והרחבת הדעת.

בברכה

המוהל הרב אהרן יוסף קרמר

ראו קרא ה' בשם בצלאל בן אורי בן חור. (לה ו) גדולה מילה
שנכרתו עליה שלש עשרה בריתות בתורה, ולפיכך לא לחנם
מסרו ישראל נפשם עליה בשעת השמד, וכענין שאמרו על
הפסוק (זכריה יד) מה המכות האלה בין ידיך, אשר הוכתי
בית מאהבי. שגרמו לה ליאהב לאבי שבשמים... מה לך יוצא
ליהרג, על שמלתי את בני... והמצוה קיימת ואינה מקבלת
הביטול בשהיא קיום העולם באמת. (לשון היעב"ץ המקור
ממכילתא יתרו) וכן רואים היום, שאף אלו שלדאבונינו
נתרחקו מדרך אבותינו, מחזיקים במצוה זו שאינה מקבלת
הביטול. וגם אצל אחינו בני ישראל ממדינות חבר העמים,
נערים וזקנים, שמושרש בנשמתם ומתעוררים בתשוקה, לבא
להחתם באות ברית קודש, והכל בזכות מסירות נפשם של
האבות הקדושים, שמסרו נפשם על מצוה זו, משפיע על
הבנים לקיימה, וכמדרש על פסוק זה, שבזכות האבות זוכים
הבנים. ראו קרא ה' בשם בצלאל בן אורי בן חור. מה ראה
להזכיר כאן חור אלא בשעה שבקשו ישראל לעבד עבורה זרה
נתן נפשו על הקדוש ברוך הוא ולא הניחן, עמדו והרגוהו,
אמר לו הקדוש ברוך הוא חיך שאני פורע לך, משל למלך
שמרדו עליו לגיונותיו, עמד שר הצבא שלו עמהם, אמר להם
על המלך אתם מורדים, עמדו והרגו אותו, אמר שר הצבא
שלו ונלחם עמהם אמר המלך אלו ממון נתן לי לא הייתי
צריך לפרוע לו, על אחת כמה וכמה שנפשו נתן עלי, מה אני
עושה לו, אלא כל בנים שיצאו ממנו אני מעמידם דכסים
ואפרכים, כך בשעה שעשו ישראל העגל, עמד חור ונתן נפשו
על הקדוש ברוך הוא, אמר לו חיך, כל בנים היוצאים ממך,
אני מגדלם שם טוב בעולם, שנאמר ראו קרא ה' בשם בצלאל
(לה לא) וימלא אתו רוח אלקים:

יהיה לכם קדש שבת שבתון. (לה ב) יהיה לכם. ר"ת וסופי
תיבות מילה, לרמוז דמילה דוחה שבת, למול ולעשות כל
צרכי המילה בשבת כמבואר בשבת (קלג:): (נהר שלום)

כל העושה בה מלאכה יומת לא תבערו אש. (לה ב ג) מלאכה
יומת לא תבערו. ראשי תיבות מילת, השומר מצות מילה לא
תבערו אש של גהינם עליו: (פירוש רבינו אפרים על התורה)

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל. (לה א) במדרש, לכפר על ויקהל העם על אהרן וכו'. גם צריך להבין מה שפירש"י שהיה למחרת יום הכפורים, מה מלמדנו בזה, גם צריך להבין זה הדבר אשר צוה ה' לאמר. דהול"ל לעשות, אבל הענין דבמלאכת המשכן לא הוצרכו לשום מלאכה שהיה נעשה מעצמו רק הדבור וכמו שכתבתי על פסוק והמלאכה היתה דים כו'. שהעיקר היה רק לחשוב מחשבות, וכמו כן בענין מצות ברית מילה נתקשו (תנחומא פרשת תזריע) האיד יהיה חסרון בבריאת האדם שיצטרך המוהל להשלימו, והתירוץ לזה שעל ידי מילת בשר זוכה הילד למילת ערלת הלב לתורה וליראה, ועל כן צריך המוהל לעשות בכוונת הלב כמו שכתוב בספרים, ועל כן נקרא ברית שלום שעל ידי המילה מקבלין עול מלכות שמים, ואין השכינה שורה רק כשיש אחדות ושלוש שהוא דבר התלוי בכוונת הלב ובמחשבה, ועל כן לענין המשכן שתשרה שכינה ביניהם היו צריכין לאחדות ועל ידי כן נתכפר להם מעשה העגל כמו שכתוב חבור עצבים אפרים הנח לו. (ב"ר פרשה לח) אפילו עובדי עבודה זרה כו', וזה שכתוב ויקהל משה. שהקהלה זו, לכפר על ויקהל העם על אהרן במעשה העגל, וזה שהביא פירש"י שהיה למחרת יום הכפורים שכלם באחדות: (מראה יחזקאל)

המשך הפרשה ויקהל משה כו'. ואמר להם פרשת השבת והמשכן, דכתיב החודש הזה לכם, שהקדוש ברוך הוא נתן לבני ישראל הנהגה מיוחדת, ותשרי נתחדש השנה בדרך הטבע המוכן לכלל הבריאה, אבל בניסן נתחדש הדרך המיוחד לבני ישראל, וזה שכתוב באחד בניסן ראש השנה למלכים ולרגלים, כל ישראל בני מלכים הם, ובבחינת נפש הוא ראש השנה לנפשות בני ישראל שהם בני מלכים, כמו שכתוב ואתם תהיו לי ממלכת כהנים. והיא הנהגה המיוחדת להם ונתחדש בניסן, וכמו כן לרגלים בבחינת הזמן ושנה, כי הרגלים הם מובחר הזמנים ומיוחדין לבני ישראל, כמו שאומרים מקדש ישראל והזמנים, ובניסן מתחדש זה הדרך, וגם בעולם הוא ראש השנה לחדשים שכל הנהגות העולם על ידי י"ב מזלות וחדשי השנה ונקרא חודש ניסן על שם שבו מתחדש דרך הנסים שהוא למעלה מדרך הטבע, והדרך הנ"ל המיוחד לבני ישראל אינו יכול להתגלות רק כשנדלגין בני ישראל מן האומות, כמו שכתוב במדרש לכס יהו. לך לבדך, וכן אמרו חז"ל ויקהל משה וכו' עדת בני ישראל. שהפרישן מן הערב רב ונקהלו לעצמם, וזה עצמו בחינת השבת, אות הוא. מיוחד לבני ישראל, ביני ובין בני ישראל. בצינעא, ולכן שורה בו הקדושה, וגם המשכן ובית המקדש היה להבדיל בני ישראל מן האומות ולכן שורה בו קדושה במקום המיוחד רק לבני ישראל, והנה זה החותם עשה הקדוש ברוך הוא בבחינת עולם שנה נפש, שבת הוא החותם בזמן ומיוחד רק לבני ישראל, ומשכן ומקדש החותם במקום, וגם בנפש חותם ברית מילה שבוה נשתנה איש ישראל מכל האומות, וכתיב סוף דבר הכל נשמע וכו' האלקים ירא כו'. שלעתיד יתברר שהכל לכבודו ברא, אבל לבני ישראל גם בעולם הזה יש להם מעין זה העדות וחיות המילה שהם בני עולם הבא והוא סוף האדם, כי זה כל האדם סופי תיבות מילה, וכן בגמר הבריאה השבת סוף הבריאה הניח החותם והוא תכלית הבריאה כמו שכתוב תכלית שמים וארץ. וכתיב האלקים ירא שבשבת חל יראה כמו שכתוב אפילו עם הארץ אימת שבת עליו, וכן בברית מילה חל היראה כמו שכתוב גורו לכם מפני חרב כו'. וכן בבית המקדש חל היראה כמו שכתוב בהר ה' יראה. והם החותם בעולם שנה נפש כנ"ל: (שפת אמת)

אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אותם. מדקדקים לשון אלה הלא לא צוה אלא אחד... עוד נראה לי... יש לפרש הא דכתיב (אסתר ח) ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר. ודרשו, אורה. זו תורה, ויקר. אלו תפילין וששון. זו מילה, וכבר מדקדק במנות הלוי על שפרט אלו שני המצוות מאחר שנתבטלו מכל התורה, אבל יש לומר כי כל התורה היו מקיימים בחושב לעשות, אבל במצות תפילין שהיא - וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך. אם חושב במחשבתו שרוצה להניח תפילין ומצטער עליהם לא נעשה כונת המצוה כי לא נראה כי כן במחשבתו, ולא שייך וראו כל עמי הארץ ולא נראה מזה אהבת ה' אותו ואינו אות, וכן במילה שהוא אות ברית קודש והוא סימן כעבד נרצע לאדוניו ואינו נימול רק במחשבתו שרוצה למול אין זה אות, ובמה ניכר ונסמן, לכן אלו שני דברים נתבטלו לגמרי, ושוב כשנתבטל הגזירה פרט אלו שני דברים כן נראה לי ונכון, והנה עוד יש שבת שהוא אות בין ה' לישראל כדכתיב כי אות היא וכו'. גם זה אינו כשמשמר שבת ונראה שביתתו לעין כל, אבל כשחושב בדעת לשמור ונאנס ולא שמר אין בזה אות, וגם משכן אי אפשר רק במעשה בפועל כי במה שמחשב משכן וכליו לא תשרה שכינה על ראשו כמובן, והיינו דקאמר אלו הדברים שבת ומשכן אשר צוה ה' לעשות אותם דוקא בעשייה ולא במחשבה יעשו כי לא נעשה המכוין רק בפועל, וקל להבין: (כתב סופר) ויש לבאר לפי זה מה שמברכים את אבי הבן אחרי הברית, כשם שנכנס לברית כן יכנס לתורה ולחופה ולמעשים טובים, שכשם שנכנס לברית בפועל ולא מספיק ברצון אלא בפועל ממש כן יזכה להכניסו לתורה ולמעשים טובים בפועל:

ויאמר אלהים אלה הדברים. מסר ה' שני מצות באמירה והם השבת והמילה ושניהם דרך להשגת מציאותו יתברך, השבת ניתן באמירה שנאמר ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה ה' ששת ימים תעשה מלאכה וכו'. והשבת מופת על חידוש העולם והחידוש מופת על מציאת מחדשו, המילה נתנה באמירה כדאיתא במדרש בפסוק (תהלים קיט) שש אנכי על אמרתיך. והיא דרך וסיבה להשגת מציאותו ה' יתברך כמו שלמדו מפסוק (איוב יט) ומבשרי אחזה אלוה. וכמו שביארנו, ושני מצות אלו אחת בפועל ואחת בשביתה, כי המילה היא ראש לכל המצות הנעשים בקום ועשה והשבת ראש לכל המצות שהם בלא תעשה ושניהם נרמזו באמירה כאמור ושניהם נקראו קדושה, המילה נקראת אות ברית קודש כמו שכתוב ובשר קודש יעברו מעליך. ובשבת נאמר (שמות לא) כי קודש היא לכם: (עוללות אפרים פרשת אמור)

לא תבערו אש וכו'. פירש"י יש מרבתינו אומרים הבערה ללא יצאת ויש אומרים לחלק יצאת, וביבמות פירש"י לחלק שלא תאמר אינו חייב סקילה עד שיחלל שבת בכל מלאכות לכך יצאת הבערה לחלק, מה הבערה שהיא מיוחדת וחייב עליה כרת וסקילה בפני עצמה אף כל וכו', והנה שמעתי מקשים ומטו בה משם הרב מהר"א ברודא זלה"ה לפירש"י דיבמות הנזכר, דאמאי איצטריך הבערה הא מדכתיב וביום השמיני ימול ואמרו אפילו בשבת שמע מינה דעל מלאכה אחת חייב דהא איצטריך למשרי שבת לגבי מילה, וכן מקשים מדכתיב במועדו ודרשינן אפילו בשבת אפילו בטומאה עד כאן שמעתי, ולא קשה מידי, דאי לאו דכתיב הבערה הוה דרשינן ביום השמיני ובמועדו לדרשא אחרת, והשתא דכתיב הבערה לחלק דרשינן להו להני קראי אפילו בשבת והכי רגילי לשנויי התוספות הראשונים כמה קושיי כנודע, ועוד אפשר דהוה מצינן למימר דאיצטריך וביום השבת לומר, דאם כבר עשה ה"י מלאכות ובמילה משלים ה"יט אימא דלא ימול שלא יתחייב שכבר בזה משלים ה"יט מלאכות, להכי אתא קרא למשרי שימול בשבת ואינה מצטרפת לאותם שעשה כבר להתחייב, אי נמי כי האף אמנם דהוה סלקא דעתך דאינו חייב אלא על כל ה"יט מלאכות פשיטא דאפילו

בחדא נמי איכא איסורא דאורייתא, ומשום הכי איצטריך למשרי איסורא דאורייתא ואי נמי דאתו קראי לחיובא שימול בשבת ויקריב התמיד בשבת, ופשוט: (פני דוד)

הקדימה תורה מצות שבת למלאכת המשכן בריש פרשת ויקהל וכן בפרשת תשא אחר שאמר לו ראה קראתי בשם בצלאל וגו'. לצוותו על מעשה ידיהם של צדיקים, הזהירו ואתה דבר וגו' שבתותי וגו' לדעת כי אני ה' מקדשכם. להקדים הקדושה דשבת שמצד ה' יתברך בעצמו המקדים לקדש האדם קודם שיבוא האדם להתקדש ואף דהסדר להיפך והתקדשתם והייתם קדושים. (יומא לט.) אדם מקדש עצמו וכו', היינו לענין והייתם שיהיה הויה וקיום להקדושה בקרבם שיהיו כן קדושים זה צריך לקדש עצמו מעט על כל פנים מלמטה בעולם הזה כדאיתא התם ובפתיחה כחוזה של מחט על כרחך מצד האדם, אבל גם לפתיחה זה קדם מצד ה' יתברך שהוא מקדשו אלא שזהו ההתעוררות נובע בשעה שה' יתברך שולח התעוררות הקדושה בלבו והוא כמראה הבזק שהאור מאיר כרגע ומיד נעלם והוא רק לעורר האדם על ידי אותו אור מועט כמו רגע שישים אל לבו לראות שיהיה זה כן אצלו בקביעות, וזהו ענין מה שצוה על השבת קודם, ומקדימת קדושה זו יוכלו לזכות אחר כך לעסוק במלאכת המשכן הגדולה ממלאכת שמים וארץ שיהיה מעשה ידיהם פעולת ידיו של הקדוש ברוך הוא, וכן אמרו חז"ל (ויקרא רבה כז) במילה דליום שמיני כדי שיעבור עליו שבת, כי המילה הוא התחלת מעשה ידי אדם בגוף האדם עצמו לתקנו ממה שלא היה מתוקן בבריאה שבבריאה היה ערל וה' יתברך רצה שגמר תיקון הבריאה יהיה על ידי פעולת אדם שרצה לזכות את ישראל ועל זה היה תכלית בריאת העולמות, ומילה הוא המצוה הראשונה להיות לאות לבני ישראל זרע אברהם אותם שנקראו זרעו והיינו זרע יעקב כמו שאמרו בנדרים (לא.) ושם (עמוד ב) דכל הגוים ערלים, והמילה רק בישראל, היינו שרק הם מוכנים לתקן הבריאה שיהיה על שלימותה ולא כמו שנברא רק בשלימות יותר אבל העובדי כוכבים אפילו ימולו נקראים ערלים ובישראל להיפך כי כבר זכו אבות העולם לזרעם אחריהם דשם וקדושת היהדות אי אפשר ליעקר מהם, דאף על פי שחטא והגדיל עבירות עד למעלה לא פקע שם ישראל ממנו וגם פושעי ישראל מלאים מצוות כרימון שבזכותם יגיעו לתיקון דלא ידח מהם נדח, ועל כן מבטן לשמו יתברך נימולים בהיותו תינוק שאין בו שום דעת כלל ולא בבחירתו והשתדלותו, ועל כן אפילו ערלים נקראו מולים, כי כבר זכה לזה בהשתדלות אבותיו וכמו שהתינוק הנימול אינו בהשתדלותו ופעולתו רק פעולת אביו שחייב למולו מעצמו או על ידי שלוחו או הבית דין וזהו התחלת קדושת המצוה הנכנס באיש ישראל שיתקדש גופו להיות מעם קדוש, וישראל קדושתם על ידי פעולת אדם כמצות ה' יתברך וצריך שיקדם לו קדושת השבת שהוא התחלת קדושה שמה' יתברך בלא פעולת אדם כלל ועל ידי הקדושה דשביתה יוכל להמשיך אחר כך קדושה למעשה שבפעולת אדם ומילה בזמנה דוחה שבת בזמנה מצד התינוק הוא גם כן קדושת שמים שהוא אין פועל כלום ובאמת מעשה ידיהם של צדיקים הוא מעשי ידי הקדוש ברוך הוא כנזכר לעיל: (פרי צדיק קדושת השבת מאמר ב)

קחו מאתכם תרומה לה'. (לה ה) יובן בסיעתא דשמיא לרמוז כי אבר ברית מילה נקרא אות כנודע, וזה שכתוב קחו מאתכם. שתקחו ממנו הערלה, ואז תרומה לה'. רצה לומר תרום הא', היא השכינה לה' כי על ידי המילה יהיה עליו לשכינה ודו"ק: (מלאך הברית)

<u>ימי ההילולא של צדיקים בשבוע זה</u>	
הרה"ק ר' חיים חייקא מאמדור זי"ע	יום ראשון כ"ג אדר
הרה"ק ר' יצחק מאיר מגור (החידושי הרי"ם) זי"ע	
הרה"ק ר' יצחק יעקב מביאלא (דברי בינה) זי"ע	
הרה"ק ר' יהודה משה מאלכסנדר (אמונת משה) זי"ע	
הרה"ק ר' גרשון מקיטוב זי"ע	יום שלישי כ"ה אדר
הגאון ר' ישראל יעקב פישר זצ"ל	
הרה"ק ר' אהרן ד"ר גארדיה זי"ע	יום רביעי כ"ו אדר
הרה"ק ר' שלום מקאמארנא זי"ע	
הגאון ר' יוסף שאול נאטנזאהן (שו"ת שואל ומשיב) זצ"ל	יום חמישי כ"ז אדר
הגאון ר' חיים פנחס שיינברג זצ"ל	
הרה"ק ר' שלמה הכהן מראדומסק (תפארת שלמה) זי"ע	שבת קודש כ"ט אדר
הגאון ר' יעקב קמינצקי (ראש ישיבת תורה ודעת) זצ"ל	

עובדות וסיפורי צדיקים מבעלי ההילולא לשבוע זו

למול בעצם היום כדי לעשותו בפרסום: שמעתי שהרב הגאון בעל חמדת שלמה היה פעם אחת סנדק על ברית מילה בווארשא אצל חסידי קאצק, והמתנינו על האדמו"ר הגה"ק בעל החידושי הרי"ם זצוקלה"ה שהיה בושש לבוא עד אחר הצהרים, ושאל לו הבעל חמדת שלמה הא כתיב וישכם אברהם בבוקר, והשיב לו החידושי הרי"ם זי"ע שיש מכילתא על פסוק בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו בעצמו של יום מפני שאז הוא פרסום גדול: (שיח שרפי קודש)

חשיבות אכילה בסעודת הברית: החידושי הרי"ם היה אומר ומשבח סעודת ברית מילה והיה אומר שבאכילה יכול לפעול יותר מבדברים, שבאכילה יוכל לרמות אותו מפני שהוא נמשך אחר זה ואז יכול לדחות אותו לקדושה, היה אומר המצוה ממילה נתקבל שלא מדעת אשר נראה מזה שמילה הוא ממקום גבוה אשר לא יוכל להשיג בדעת ומשום זה גופא מביא המצוה הזאת הדעת והבן: (שיח שרפי קודש)

אכילה בסעודת הברית לא נקראת אכילה גסה: פעם אחת היה לבעל החידושי הרי"ם זצלה"ה כמה סעודות ברית מילה בימי החורף מימים הקצרים ואחר כך אכל בביתו כנהוג תמיד, ואמר שבסעודת מצוה אינו נקרא אכילה גסה, אבל גדול אחד הקשה על זה מהא דאסרו חז"ל לאכול בערבי פסחים דילמא אתי למיכל למצה אכילה גסה והבן: (שיח שרפי קודש)

אליהו הנביא סנדק בברית כשהסנדק אינו ראוי: פעם אחת כיבד את החידושי הרי"ם זי"ע אברך אחד מווארשא בסנדקאות וכשבא ביום הברית מילה לא רצה חותנו של האברך שהיה מתנגד רק שהוא רוצה להיות סנדק ולא נתן בשום אופן להתרצות שהחידושי הרי"ם יהיה סנדק והאברך הנ"ל היה לו עגמת נפש והלך אל החידושי הרי"ם לספר לו צרת נפשו והשיבו לו החידושי הרי"ם אל תצער כלל וכלל שבודאי יהיה אליהו הנביא בעצמו סנדק, שבאמת אליהו בא אל כל ברית מילה והוא רוצה לקחת את הסנדקאות רק כשאליהו רואה תלמיד חכם וירא שמים האלט שוין דאס קינד טרעט ער איהם אב די מצוה אבל לא כן בנידון דידן כשיהיה חותנך סנדק בודאי לא יעזוב אליהו הנביא ז"ל נאר ער ווירד האבין סנדקאות והניח דעתו של האברך: (שיח שרפי קודש מילה)

להניח לתינוק לבכות בשעת הברכות והתפילות: בברית מילה של אחד מתלמידי הגאון ר' יעקב קמינצקי זצ"ל, היה הרך הנימול בוכה בשעת העמידה והברכות, ונתכבד הרב בעמידה לברכות, ואבי הבן עמד לידו ורצה לתת לתינוק בקבוק שתיה בכדי להשתיק את התינוק שלא יבכה, אבל הרב מנעו מכך, באומרו שיש בדוקא להניח את הילד לבכות בשעת אמירת הברכות והתפילות: (במחיצת רבנו)

אין מלים תינוק שאינו כשאר ילדים בריאים: מעשה בתינוק בבית החולים דק"ק קאוונא, שמיאן המוהל למולו מפני שהתינוק היה צהוב, ואף שהרופא ד"ר לווינזאון אמר שאותו צהבת אינו כלום כי רוב התינוקות כך הם, לא רצה המוהל למול, וטען שגם הרמב"ם ז"ל היה רופא ואף על פי כן כתב, שלא למול תינוק שאינו נראה כמראה הקטנים הבריאים, אבל הרופא כנראה מחלל שבת דיבר בזלזול ובגסות נגד הרמב"ם, והרופא מל את התינוק בעצמו ברשות ההורים, ואחר זמן מה מת התינוק מחמת המילה, ואמר רבינו הגאון ר' יעקב קמינצקי זצוק"ל שאף שהצהבת באמת אינו חולי חמור כזה שהתינוק ימות ממילתו, מכל מקום אין מלים אותו משום שהתינוק אינו כשאר ילדים הבריאים, וראיה לזה דהא אין צריך להמתין ז' ימים אחר שיבריא כמו אצל חולי, ומה שמת אותו התינוק הוא משום כבודו של הרמב"ם שפגע בו הרופא: (במחיצת רבינו)

הסנדק כמזבח: פעם הושיבו את הגאב"ד רבי ישראל יעקב פישר זצ"ל על השולחן בהיותו סנדק, ומישהו שאל אותו הרי שולחן דומה למזבח, ואיך אפשר לשבת על השולחן, והשיב הרי גם הסנדק הוא דומה למזבח: (דברות מנחם)

להרגיע את התינוק מהר: הנהגת מרן הגאון ר' פנחס שיינברג זצ"ל בברית מילה, היתה לחוס על בכיו של התינוק, והעדיף מעשה מילה זריז, וגם ביקש לתת לתינוק מוצץ במהרה כדי להרגיעו: (אורחות הרב וראש הישיבה)

סנדק יחד עם עמידה דברכות: הייתי עם מרן הגאון ר' פנחס שיינברג זצ"ל בברית מילה, והוא היה הסנדק, הנהגתו בברית היתה להעדיף סנדקאות שנמשכת גם בשעת הברכות דהיינו את העמידה לברכות יעשה הסנדק, ואמר כי זו סגולה לעשירות והישיבה צריכה עשירות לחיזוק התורה ולומדיה, ...כשהיה מברך את התינוק היה אומר "זה הקטן גדול יהיה" והיה מגביה את קולו אז: (אורחות הרב וראש הישיבה)

לעילוי נשמת ר' יעקב צבי ב"ר יצחק מאניס ז"ל הולצמן

בעת שמחה בעת בקשה כשצריך ישועה
היו שותפים במצוות המילה
ליהודים "מבוגרים" עולי חבר העמים
שהבריתות נעשים בחדרי ניתוח,
עלות כל ברית 3600 שקלים לשלם לחדר הניתוח
ובזכות זה תראו נחת מכל יוצאי חלצכם, אמן.

ברית אבות: רחוב דברי חיים 6 ת.ד. 3044 ביתר עילית טלפון: 025022814

ניתן לתרום בנדירים פלוס על שם ברית אבות